

ISSN 2303-8411

ЖИВОТВОРНИ ИСТОЧНИК

ЧАСОПИС ЕПАРХИЈЕ ЗВОРНИЧКО-ТУЗЛАНСКЕ
БРОЈ 54 ♦ ГОДИНА XII ♦ БРОЈ О СВЕТОЈ ПЕТКИ

ISSN 2303-8411

9 772303 841000

ⲟⲩⲁ

ⲙⲓ

УВОДНО СЛОВО

Није риједак случај да српски пјесник пронађе инспирацију (и) у библијској вјери у Господа. У деценијама које су за нама најпознатији примјери тих и таквих пјесника јесу Миодраг Павловић и Новица Тадић. Али, савремено доба није дало много свештенослужитеља који су своје стихове представили широј јавности. Колико нам је познато, наш вијек познаје три Епископа наше Цркве који су се окушали и у пјесничком стваралаштву. Књига *Охридски пролог* нам доноси обиље пјесама Светог Николаја Охридског и Жичког. У збирци *У Јагњету је спас* читамо пјесме Митрополита Амфилохија. Учесник овог невеликог пјесничког сабрања је од 2018. године постао и наш Митрополит Фотије. Наша Црква је, дакле, дала и даје три пјесника међу својим јерарсима. Богословска дјелања Три Јерарха из четвртог стољећа – од којих је бар један писао и пјесме – су учинила незаобилазан допринос што вјернијем изразу искуства Бога Који је Тројица, а три поменута јерарха из савременог нам доба својим (и) пјесничким дјелом су пронашли начин да стиховима свједоче јеванђељски етос и боре се за *вјеру једанпут предану светима*, како би написао Апостол Јуда Јаковљев. Дакле, 2018. године је штампана прва збирка пјесама Митрополита Фотија *Песма Осмом дану*. Од тада, сваке године бар једном пјесничком збирком Митрополит Фотије увећава вијенац свог и пјесничког стваралаштва наше Цркве. Низале су се књиге *Вечност ми треба*, *Света Софија*, *Васкрсење*, *Као у време Ноје*, *Ако ућутите*, *Као птице небеске*, *Из Божије руке*, *Смерно стојмо...*

У овом броју *Животворног Источника* доносимо сплет Митрополитових пјесама из свих до сада издатих пјесничких збирки. Намјера нам је да представимо обрасце свих мисаоних и тематских цјелина које се сусрећу у поетском стваралаштву Митрополита Фотија. Пјесма која постаје молитва. Пјесма која је славословље. Пјесма која казује о животопису светих. Пјесма која контекстуализује мјесто и вријеме настанка. Пјесма која промишља о националним удесима. Пјесма која плаче, која се радује, која не заборавља да је смрт побијеђена. И која жели да вјерује да ћемо и ми имати удјела у тој побједи.

Уредништво часописа

ЖИВОТВОРНИ ИСТОЧНИК

Излази са благословом Његовог
Високопреосвештенства Митрополита
зворничко-тузланског г. ФОТИЈА

Година XII, број 54, (Број о Светој Петки),
Бијељина, 2025.

Главни и одговорни уредник:
протојереј Немања Ерак

Замјеник уредника:
протођакон Бојан Чечар

Уредништво часописа:
протојереј-ставрофор Љубомир Самарџић,
протојереј Синиша Шаренац,
протојереј Дражен Ракић,
протођакон Лазар Илић
Срђан Мاستило

Адреса уредништва:
Ул. патријарха Павла 40, 76300 Бијељина,
E-mail: casopiszivotvorniistocnik@gmail.com

Часопис излази четири пута годишње

Сарадници часописа:
протојереј-ставрофор Жељко Теофиловић,
протојереј Радмило Радовић,
протојереј Милош Зекановић,
протојереј Кристијан Ђокић,
протојереј Младен Јурошевић,
јереј Бранислав Недић,
ђакон Бојан Јокановић, јереј Давор Арнаут,
ђакон Славиша Тубин, Данијел Васић
и Маријана Чечар

Фотографија на насловници:
Станко Костић

Издавач:
Издавачка кућа
Епархије зворничко-тузланске „СИНАЈ”
Ул. патријарха Павла 40
76300 Бијељина, тел: (+387) 055-222-300
факс: (+387) 055-210-960

Лектор:
Срђан Мастило

Тираж:
4600

ЗЛАТНА МИЛИЈАРДА

Златници?
Новац?
Ил' шта друго?
Друго, друго,
моја туга,
управо то
што мислиш,
златни
милијардери,
богаташи
без Лазара

Ових златних је
све у свету,
ал' им је мало,
зато ће отети
и сиромасима,
да и у златној старости
свега има

Краве?
а и оне су штетне,
траве и кисеоник
нестају,
ако неко пита,
шта са њима,
као и са осталима

Милијардери,
ми сми апостоли
новог доба,
ко хоће да чује,
нека проба,
ал' ми ретке
примамо,
златне да,
а остале
ликвидирамо

Ко нам шта може?
једне на Марс,
друге на разне
планете,
а већину у
глину,
па ми то из
нове хуманости
чинимо,

то су наше
вредности,
њима живимо

Да, да,
читали смо причу
о богаташу и Лазару,
док је Лазара било,
ал' ево,
сад смо само ми,
и шта нам фали?

Свога цара,
земаљског владара
ускоро крунишемо,
ил' волите,
короном венчавамо,
да царујемо и
царујемо, а душом
једемо и пијемо,
а све који
глас дигну,
целати наши
ће да стигну

Нерон, Диоклецијан,
Хитлер, Стаљин,
то су мале бебе,
ми смо на врху
еволуције,
дигитални дарвинизам
наша је снага,
где су други?
где су слабићи?
од њих ни трага

Само је космос
наша мера,
док нам и он
не постане вечера,
и тако,
из орбите у
орбиту,
док све у стомак
не претворимо,
то је наш бог,
њему служимо

ДАН У ПОНОЋ

Ево дана Господњег,
величанству његовог
равна нема,
на небу Крст Господњи
васељену светлошћу
осветљава,
уз предивни ангела пој
и ангелске трубе,
са четири стране се чују
Мртви устају,
мртви васкрсавају,
и сви небу усходе,
У непропадљива тела
се облаче

Ево дана
који створи Господ,
да се радујемо
и веселимо у њему
Певају праведници,
певају мученици,
радују се и сви слепи,
хроми и глухи
које Господ Својим
Јеванђељем исцели
И крст свој носећи
на Бога не похулише,
и тако се праведном Јову
уподобише,
радују се и веселе
пустињаци и милостиви,
и сви блаженствима
испуњени,
Ево долази Господ у слави,
да их са десне стране
Своје постави

Ево монашких хорова,
са ангелима поју
Ево за Име Господње
пострадалих
Ево великих војсковођа,
који крстом побеђиваше
Добротвора и ктитора,
који као на фрескама
своје светиње

Богу приносе
Ево и мудрих девојака,
које кандила
са светиљкама носе
И Жениху Свом – Христу
у сусрет ходе.
Ево Господ позива
и све народе,
који Га за Свог Спаситеља
прихватише,
крст свој носећи,
Васкрсење чекајући

Ево и огњене реке
окупљене демонима
тамним,
који поробљене људе
у дубине огња одводе
Ево гонитеља,
ево мучитеља
Цркве Божије,
сви одоше са леве стране
Ево убица,
ево безаконика,
чедомораца,
блудника и блудница,
и свих непокајаних
од искони грешника,
који више таму
од светлости заволаше
Демони их
у крајњу таму одведоше,
где ће векове векова
пребивати,
и лице једни другима
неће видети

Тако нам браћо и сестре,
Јеванђеље Христово
Други долазак
и Суд Божији описује,
а свето Откровење каже,
да се суд и слава
Јагњету – Христу даде,
да суди од искони
све народе

Зато, док смо још
у овом животу,
покајмо се,
да живот вечни наследимо,
јер Господ и дође
достојнима Себе
- живот вечни да дарује,
и са њима у вечности,
у Небеском Јерусалиму
– Граду Божијем,
у векове векова
да царује
Амин.

ПРАВОСЛАВАН БИТИ

Многи нас питају,
шта значи православан бити,
од других људи,
од других вера се одвојити,
и у односу на њих
надмен и горд бити,
водити бригу
само о свом спасењу,
или шта?

А ја бих им управо
све супротно одговорио,
Православље је призив
свим верама и религијама,
па и свим људима,
да управо смирењем, чистотом
и љубављу хришћанском,
и они православни постану,
јер се у Православљу
од Христа и светих апостола
- ни јота у учењу променила није,
и тако ће бити до краја света
за сведочанство свима,
да је Истина дар Православнима

Да ми данас имамо вере
као што је пророк Илија имао,
могли бисмо горе наведено
лако проверити,
жртвенике свих вера и религија

једне поред других поставити,
и да свако по три дана
у молитви пребива,
па да виде сви,
на коју ће жртву
огањ са неба сићи,
без хвале, Бог ми је сведок
- то би био жртвеник Православни

Али како, по Светим Оцима,
ми у време појаве
антихриста живимо,
зато ово горе речено
о жртвеницима - неће бити,
већ ће владар
овога света - антихрист,
себе за бога прогласити,
и потом покушати,
све вере и религије
у једну лажну цркву ујединити,
али то неће успети,
јер то Православље неће
прихватити,
већ ће до краја
Христу верно остати,
и своју ће веру
до Другог доласка Господњег
сведочити

УГЛЕД ЦРКВЕ

Колико су стари, добри архијереји
водили рачуна о угледу Цркве,
покушаћу једним примером,
којем сам сведок био,
и потврдити,
како би се данашњи
млади хришћани а и клирици
и духовни пастири поучили,
да увек треба добар глас
и углед своје Цркве чувати

Сам догађај морам
што једноставније испричати,
иако би приличније било заплакати,
а ради се о следећем:
поклони једна благочестива бака
кућу на мору нашој Цркви,
која би уписана
као приватно власништво
старог, доброг архијереја,
али дође рат
и ударише муње и громови,
и наш се народ
са тих простора исели,
али кућа на мору оста,
чекајући свог домаћина
или госта

И као што то често бива,
чак и код некретнина,
појави се незнанац
и ту кућу на мору прода
као своју - као црквену,
а приватна би,
и баш такву,
купише је неки угледни људи
из великог града,
кад хтедоше кућу на мору
као своју имовину уписати,
одговорна лица
у катастру и суду им рекоше:
- Не, ви то не можете
на себе превести,
јер нисте од власника,

него од другог човека купили,
и они остадоше збуњени и у неверици,
па да ли је могуће
да их свештено лице превари?

И да не бих дужио
и даље с тужним мислима писао,
посети нас стари добри архијереј
и кад чу за неблагословену
продају куће на мору,
он уздахну и рече:
- Неко је без благослова
моју кућу на мору продао,
али сада немамо куд,
ја ћу отићи у Зару
и тим честитим купцима потписати
као да сам је ја сам продао,
јер морамо све учинити
да бисмо углед и добар глас
Цркве сачували,
а ја сам речима које чух
био затечен, збуњен
али и обрадован,
јер препознах да има још
старих и добрих архијереја
који не постоје само у књигама,
јер овај добри архијереј,
овим својим поступком
уподоби се светом
Николају Мирликијском,
јер своју кућу на мору,
лажно продату,
он превареним купцима
добровољно преписа
и без куће на мору оста,
како би углед Цркве сачувао
и народ од саблазни избавио,
јер је речено:
- Ко саблазни једног од ових малих,
боље би било да се такав човек
није ни родио

Амин

ГОСПОД ДОЛАЗИ

Други Долазак Господњи
ће бити као муња
која сине од Истока до Запада
- Маран ата, Маран ата

Слава Господња пројавиће се тада,
уз хорове анђела
долази Суд Јагњета
- Маран ата, Маран ата

Сила Божија прожеће све,
и живе и мртве,
и ево Крста и Васкрсења
- Маран ата, Маран ата

Господ други пут долази,
царство зла да разруши,
и народу Своме
Вечни Живот дарује
- Маран ата, Маран ата

ВЕЧНОСТ НИЈЕ ЛУТРИЈА

Данас нам лепо
Свети апостол рече,
да се сви људи
деле у две групе,
на слуге Божије
и слуге греха

Први су они
које Бог руководи,
док не достигну
живот у слободи,
од греха, смрти
и ђавола,
како нам и рече
наш Ћелијски авва

Други нажалост,
из греха у грех падају,
постајући тако

слуге греха,
ђавола и зла,
и тако иду путем
који их од Бога
и ближњих одваја

Зато, браћо моја,
док смо још
у овом животу,
обратимо се Богу
као пчела цвету,
и светлости
и сваком добру,
јер нам од тог избора
и вечност зависи,
јер вечност није лутрија,
већ само крај
нашег животног пута

СРБОМРСЦИ

Баш се питамо,
откуд то да србомрсци
толико дуго живе,
ево их опет,
као авети прошлости
из гробова вире.

Бомбардовање,
не би им доста,
срушени мостови
возови у трку,
малу Милицу да убију,
и последњу икону,
и српску слику.

Ево авети опет вичу,
Србију на дно пакла,
а зашто, а како,
није важно,
само да је не би било,
јер им је Србија огледало.

Крвопије живе
од туђе крви,
зато и јесте чудо
како смо ми Срби
уопште живи?
ал' ето, кад помислимо,
сад ће нас оставити на миру,
вратише се,
као пас на бљувотину.

Ал' ми се у Бога
и Свотог Саву уздамо,
после Крста – Васкрсење,
а они, нек'свој посао раде,
како Свети Вукашин рече,
своме злу зло додајући.

ГДЕ НЕМА ТУГЕ НИ БОЛА

Господе Свети,
кад дођеш свету да судиш,
сети се и нас убогих слугу Својих
и прими нас тамо
где нема туге, бола и уздисаја,
преподобних Твојих молитвама

Господе Свети,
Ти ћеш Речју Својом
свету судити,
да ли смо Тебе
у ближњему препознали,
и Имена Твога ради
му се смиловали,
прими нас тамо
где нема туге, бола и уздисаја,
преподобних Твојих молитвама

Господе Свети,
ми смо свакога дана
и трена на суду Твоме,
помогосмо ли сиротоме,
обиђосмо ли болне,
заштитисмо ли нејач и удовице,
прими нас тамо
где нема туге, бола и уздисаја,
преподобних Твојих молитвама

Господе Свети,
Ти за спасење света
Крст претрпи
и Васкрсењем Својим
живот нам дарова,
онај који у Тебе верује
неће се постидети,
онај који се у Тебе нада
Живот вечни ће задобити,
прими нас тамо
где нема туге, бола и уздисаја,
преподобних Твојих молитвама

О ТРИБЛАЖЕНОЈ ВРЛИНИ

О чему данас писати,
о чему данас певати
на Празник Рођења
Пресвете Богородице,
него о триблаженој врлини,
о честитости, о смирењу
о странствовању,
о тузи по Богу,
о смиреноумљу и молитви
- царици врлина,
о свакој добродетељи,
о боголикости
и обожењу личности

Све што претходно рекосмо
заслужује посебну песму,
јер о чему данас на Празник
Рођења Пресвете Богородице,
празнику над празницима,
радошћу над радостима певати,
него о врлини,
о смирењу и скромности,
јер је Пресвета Богородица
икона сваке врлине,
Преблагословена међу женама
- која Спаситеља роди,
и Он нас лествицом светог Јеванђеља
Богу на небеса врати,
где ће достојни у врлини
вечно пребивати

Још су стари Грци, философи,
који су за истином трагали,
утврдили да је пут до истине - врлина,
и зато су Оци Цркве,
посебно Свети Василије Велики
и Свети Фотије Цариградски говорили,
да је за хришћане корисно
све оно проучавати,
философију, историју и поезију,
што нас врлини враћа,
јер су хришћанске врлине
темељ добродетељи,
пут којим ходише
преподобни Оци и Матере,
пут којим они Богу угодише

О чему данас говорити,
о чему данас писати,
на Празник Пресвете Богородице,
о девствености, о савршенству,
о врлинама,
које се данас нажалост заборавише
до те мере, да се о њима
и не говори више,
јер врлину у прошлости оставише,
али ми нећемо,
него ћемо једно смирено
слово рећи о триблаженој врлини
- о вери, нади и љубави,
којима се свети Апостоли удостојише
- Преображеног Господа
на Тавору видети,
као и свети Оци, боговидци
и преподобне Матере,
чуварке сваке добродетељи
и хришћанске врлине

Данас на Празник
Рођења Пресвете Богородице
о чему мислити,
о чему богословствовати,
о чему певати,
о чему плакати,
- о заборављеној врлини,
о вери, без које је Богу
немогуће угодити,
о поштењу,
о људском осмеху,
о кумству и пријатељству,
о чојству и јунаштву,
о свакој добродетељи
која нас људима чини,
милосрђу и праштању,
о датој речи
и њеном држању,
о свему, о свему
чему нас Празник
Пресвете Богородице призива,
о Господу Који из безмерне љубави
за нас пострада,
и поста за нас
- вера, љубав и нада,
почетак и крај сваке врлине
и добродетељи

СВЕТОГОРСКИ СТАРЦИ

СТАРАЦ МЕТОДИЈЕ ИЗ КАРЕЈЕ

Старац Методије је био Румун,
у раној младости је
дошао на Свету Гору
и одмах почео да живи
светогорским,
подвижничким животом
и задоби благодат Божију,
живео је скромно, повучено,
пребивајући непрестано
у умној молитви,
у доби животне зрелости,
по благодати,
старац Методије је постао
сасуд доброте и љубави

СТАРАЦ МИХАЈЛО КАВСОКАЛИВИТ

Од ране младости
је дошао на Свету Гору
и постао послушник
једног врлинског старца,
који га је првенствено вежбао
у врлини послушања,
јер је послушање суштина монаштва,
када му се старац упокојио
отац Михајло је наставио да води
строг подвижнички живот
испуњен бденијима и метанијама,
једном му се јавио Архангел Михаило
и поучио га како треба да стоји
и како да држи бројаницу док се моли,
и он је од тада тако стално чинио,
отац Михајло је био и иконописац,
сликао је Архангела Михаила
онако како га је видео,
а када је сликао Господа
Господ му се Сам јавио и рекао му
да је добро насликао икону,
али да само неке ситнице
треба да поправи

ГАВРИЛО ИСПОСНИК

Чудесно житије,
 старац је у младости одлучио да буде монах
 и врло рано је дошао на Свету Гору у Кареју,
 где је почео свој светогорски подвиг,
 учећи се од опитних стараца
 врлинском животу, бдењу
 и непрестаној умној молитви,
 тако је Гаврило назван Испосник,
 јер је та врлина код њега
 била веома наглашена,
 тиме је задобио поверење атонских Отаца
 и сви су га сматрали
 озбиљним подвижником,
 Гаврило је тако, мање више,
 провео читав живот на Светој Гори,
 у подвигу поста, молитве и бдења
 над собом и својим страстима,
 када се упокојио много стараца
 је дошло да га испрати,
 а њима је остала у сећању
 његова поука коју је често говорио:
 - Подвиг, подвиг - спасење

ТРЕЗВЕНОУМНИ АВКСЕНТИЈЕ

Док је био у свету
 живео је у манастиру Пендели,
 али га је жеља за савршенијим
 духовним животом
 довела на Свету Гору,
 био је тих, миран,
 трезвеноуман и молитвен,
 о. Авксентије је био
 добри старац - геронда,
 када је дошао у један скит на бденије,
 његово лице је толико засијало
 чудесном, божанском светлошћу,
 да монаси нису могли
 у њега гледати,
 а кад се старац Авксентије упокојио,
 неко од монаха је питао старца Пајсија,
 да ли се старац Авксентије спасао,
 а старац Пајсије је одговорио:
 - Ако се старац Авксентије није спасао,
 шта ми да очекујемо?

ТЕОФИЛ ЛАВРИОТИС

Отац Теофил се подвизавао
у манастиру Лавра
и у његовим келијама,
од почетка је проводио
строг подвижнички живот
трудећи се да испуњава
типик и правило,
монаси су га сусретали увек
у духовној радости,
кад је старац Теофил ушао у године,
био се разболео
и оци су дошли да изврше јелеосвећење,
кад је то старац Теофил видео рекао је:
- Нисте морали читати јелеосвећење,
већ молитве за здравље,
пошто ми је Бог оставио још живота,
што се и испунило,
јер је старац Теофил после тога
још десет година живео,
па се потом упокојио

ОВИМ ПОБЕЂУЈ!

Кад вапаји страдалника
и мученика
изађоше пред Господа,
цар Константин са небеса чу:
- Овим побеђуј!
и он крстом благослови
да се вера Христова прослави

И победи цар Константин
Крстом Христовим
све непријатеље своје,
Рим заузе, Ските прогна
и Константинопољ основа

Кад вапаји страдалника и мученика
изађоше пред Господа,
цар Константин са небеса чу:
- Овим побеђуј!
и он крстом благослови
да се вера Христова прослави

У то време појави се злослутни Арије,
јерес своју ширећи,
и цар Константин свете Оце
на Сабор сазва,
а они аријанство одбацише
и Православље у Цркви утврдише

Кад вапаји страдалника
и мученика
изађоше пред Господа,
цар Константин са небеса чу:
- Овим побеђуј!
и он крстом благослови
да се вера Христова прослави

Цар Константин свети,
Миланским едиктом
- слободу Хришћанства прогласи
и Реч Божија се васељеном прошири,
а Црква Христова као крин процвета,
Бога славећи,
Васкрсење Христово објављујући

Кад вапаји страдалника
и мученика
изађоше пред Господа,
цар Константин са небеса чу:
- Овим побеђуј!
и он крстом благослови
да се вера Христова прослави

А света Јелена,
мајка цара Константина,
у Светој Земљи све цркве обнови,
у Витлејему и Јерусалиму,
на Голготи и Васкрсењу,
да сви народи чују и знају,
да Христос из мртвих васкрсе
и радост свету донесе

Кад вапаји страдалника
и мученика
изађоше пред Господа,
цар Константин са небеса чу:
- Овим побеђуј!
и он крстом благослови
да се вера Христова прослави

СМИРЕЊЕ

Како данас о смирењу говорити
кад је то нешто божанско, рајско
и нама далеко,
смирење је благодатно стање
које је плод смиреног мишљења о себи,
да су сви од мене бољи,
тако мисли и говори смирени

Прво блаженство које Господ изговори
у Беседи на гори
јесте блаженство смирења:
- Блажени сиромашни духом,
(блажени смирени),
јер ће они Царство небеско наследити,
смирење нас на небеса узводи
јер смо са небеса
несмирењем (грехом) пали,
и сад нам је важније
на земљи смирење задобити
него сва блага земаљска стећи

У смирењу је спасење,
волети последња места на гозбама,
смирени су онај који увреду претрпи
и ближњега за то не осуди,
старац Тадеј је говорио
да је њихов духовник
Амвросије Нови Оптински - Миљковски
толико смирен био,
да су братија с њим

порту очистити могли
и он се на њих сигурно
наљутио не би

Несмирени човек је онај
који има високо мишљење о себи,
такви су и у рају као у паклу
јер би се стално питали:
Откуда овај овде?
Зашто је тај тамо?
А ко ову постави
на тако место високо?
и тако би се судећи и осуђујући
- њихов рај у пакао претворио,
јер несмирени нигде
покоја не задоби

У ово наше време Откровења,
млади се анархији
уместо смирењу уче,
бунт демонски прихватајући,
свој трон изнад трона других
- изнад Божијег желе поставити,
јер они несмирењем
ум сатански задобише,
док се смирени вером
- Христу уподобише
и не траже ништа више,
јер они пронађоше бисер у пољу
- Христа Господа и Месију

О БЛАЖЕНОМ СМИРЕЊУ

Да ли је нека песма писана
и по други пут, не знам,
али ево ја сада поново
исту песму пишем,
да би они који имају уши чули
и они који имају очи видели
и препознали реч
- о спасоносном и блаженом смирењу

Први пут рекосмо, а и сада понављамо
да је првоздани човек Адам
блаженим смирењем у Рају живео
и са Богом разговарао,
све док није прихватио помисао демонску
која му рече лаж уместо истине:
- Нећете ви умрети,
него ћете бити као богови,
и Адам послуша демона
и лаж за истину прихвати,
и он преступивши заповест Божију,
са пута блаженог смирења
на пут гордости и несмирења крену
и смртан поста,
Рај изгуби, у кожне хаљине се обуче
и телесну природу задоби,
а непријатељи му постадоше
и људи и дивље звери,
и све стога,
што Адам блажено смирење изгуби

Господ Христос Своју Беседу на гори
управо почиње блаженством
- о сиромашнима духом,
тј, о блаженом смирењу
које је темељ свих блаженства
и сваке хришћанске врлине
која човека узводи ка Богу,
о таквом смирењу смо
у прошлој песми говорили,
- о смирењу које је пут спасења,
како је речено и у једној од најлепших
и најузвишенијих беседа
Господа Исуса Христа,
која је упућена свим људима
и свим народима,
и у којој је наглашено

да су блаженства,
тј, хришћанске врлине
- једини пут спасења човека,
али злонамерни читаоци
то другачије видеше
и уместо блаженству
они себи Химну лажи испеваше

Говорити и певати
о блаженом смирењу
значи сетити се блажених
и честитих људи,
који никада не траже
прва места на гозбама
и задовољни су својом платом,
чему је свети Јован Крститељ
поучавао војнике на Јордану,
смирен је онај
који себе види последњим
и најмањим од свих,
а не судијом васељене,
судијом Саборима и Синодима,
судијом Цркви Христовој,
а све са циљем да би себе узвисили,
а Бога и ближње унизили,
наше време је препуно такве гордости,
гордости Вавилонске куле,
заборављајући да је сатана
са неба само из гордости у ад пао,
јер гордост у себи садржи
и сва остала безакоња

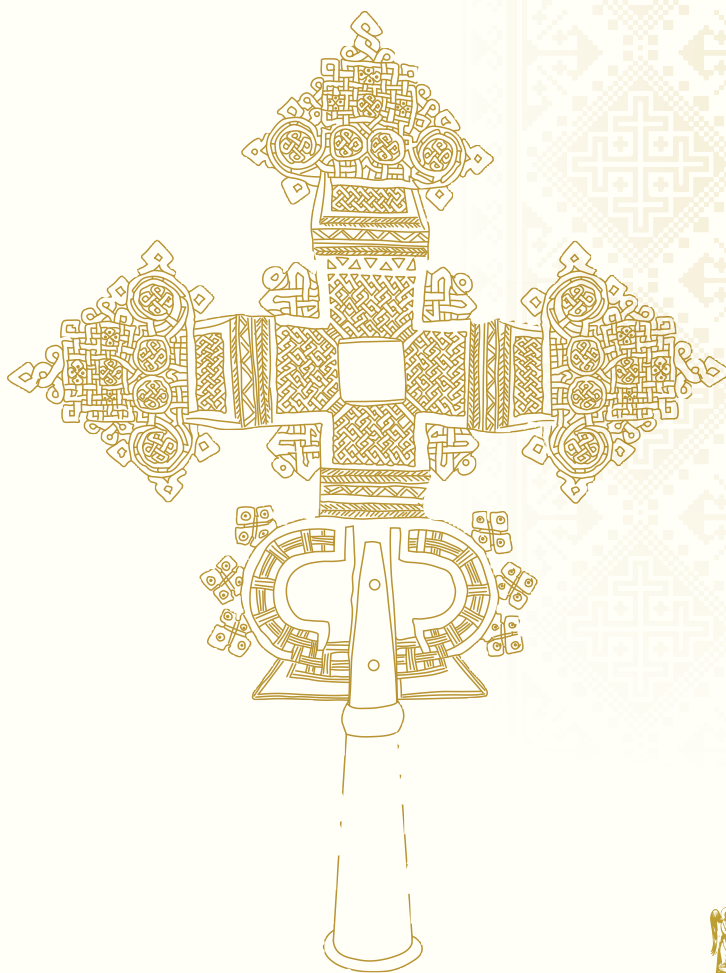
О времену у којем ми живимо
писано је у Откровењу
светог Јована Богослова,
а говорили су и писали свети Оци,
који су пророчким духом
Цркву и Оце упозоравали
да препознају знаке времена,
како не би били слични
људима у време Ноја,
који су само себи веровали
и чудили се што Ноје
усред лета на брду барку гради,
многи су се подсмевали питајући,
зашто то ради, а он им је рече:

- Удариће дажд и кише
и биће потоп велики на земљи
због греха људских, то ми Сам Бог откри,
међутим, они праведном Ноју
не вероваше него су и даље
наставили да живе
по законима овога света и века,
и нису бринули о знацима времена
у којем су живели,
како се та повест
о праведном Ноју заврши
- познато је,
онај који је вером и смирењем
пред Богом живео - он се спасао,
а они који су веровали само себи
и својој истини - они су били потопљени
као некада египатски војници

Тешко је писати о блаженом смирењу
у неблажено и несмирено време,
које по многим Оцима
има све знаке последњих времена
која указују на крај историје
и коначну победу Цркве Христове,
оно што бих овде рекао је следеће:
читајући недавно старца Пајсија
дођох до сазнања,
да људи о духовним стварима
и стварима вере, па тако и смирењу,
могу разумети и прихватити
само по мери њихове вере
и духовног стања,
старац Пајсије је посебно нагласио
да већина данашњих људи
не желе да слушају ништа
о знацима времена
о Другом доласку Христовом
и о Суду Божијем,
јер их то декомодира,
и ја се зачудих пред овом великом истином
коју нам свети Старац објави,
због тога су биле различите реакције
на наше скромне речи о смирењу,
јер су појединци у тој песми
цедили комарца
да би у последњим стиховима песме

нашли нешто чиме би аутора
могли оптужити,
и нађоше оно што у песми не пише,
али пише у њиховим срцима,
и тако цедећи комарца
- прогуташе камилу,
лажно песму протумачише,
све да би својој жељи удовољили и рекли:
- Распни га, распни!

ОЈ КОСОВО ГРДНО СУДИЛИШТЕ

Ој Косово,
грдно судилиште,
ту јунаци,
наши изгинуше,
за Крст Часни,
они војеваше,
за слободу,
своје чесне главе даше

Ој Лазаре,
ти свесрпски кнеже,
Српску војску,
ти прво причести,
да са тобом,
на Косово иду,
за Небеско,
Царство да ратују,
за Крст Часни
и слободу златну
они војеваше,
за Косово свето
они пострадаше

На Косову,
цар -Лазар пострада
и са њиме,
Косовски јунаци,
где њихове,
чесне главе паше,
ту божури,
процветаше,
да сведоче,
да је земаљско
за малена царство,
а Небеско,
увијек и довијека,
да је земаљско
за малена царство,
а Небеско,
увијек и довијека

ИСПУНИЛО СЕ ВРЕМЕ

Оно што би далеко, близу дође
и онај који је говорио
да ћемо Трећи светски рат
на тв-у гледати,
био је у праву,
и даље је наставио
да ће сада многе суседне државе
- кренути да измирују неизмирене "рачуне",
и тако ће се Трећи светски рат ширити
од суседа до суседа,
док не прерасте у свеопшти пламен рата

У ово време многи говоре
и вапију о миру,
али тај мир што они траже
је земаљски мир
и он је краткога даха,
док је истински Мир дар од Бога,
дар од Кнеза Мира - Христа Господа,
само нам Он може даровати Мир Небески
који превазилази сваки ум,
а да бисмо тај Мир задобили
треба нам вера, нада и љубав
и свенародно покајање,
како су га називали велики пророци
којих и данас има,
они и говоре и вапију,
али их као у време оно,
прогоне, затварају
и у тамнице стављају,
да би спречили да се Реч Божија чује,
Реч Спасења данашњем свету упућена

И сада нам остаје оно што остаје,
а то су наша људска тумачења и виђења
и препирке око свега што би и што долази,
питаћемо се, бише ли у праву више
оптимисти или песимисти,
наши или њихови, ови или они,
и свако ће наравно своје тумачење имати
и себе да је у праву ће сматрати,
а истински праведници нашега времена
биће они који буду
из дубине душе Богу вапили:
- Помилуј нас Боже, помилуј нас,
јер сагрешисмо Небу и Теби,
прими наше сузе и покајање
и наше над светом ридање,
светом који и даље живи
као у време Ноја,
прими Госпode вапај слугу Својих,
помилуј нас молитвама Светих Твојих
као што Си примио покајника с десне стране,
који на Голготи препозна
- да Ти без икаквог греха страдаш
за спасење света

ДОБРО ЧИНИТИ

Данашњи свет и добро,
као да искључују једно друго,
сам помен добра изазива дилему,
шта је добро?
коме је добро?
да ли је данас могуће добро?
све су то питања,
а ми хтедосмо не само
добру реч о добру рећи
и не само о добру писати,
него чак о добру певати,
песме писати,
јер нам свети апостол Павле заповеди:
- Добро чинити да вам не досади

О добру су добри људи
кроз историју говорили и писали,
као што је чинио Сократ
отац Етике, философ Добра,
Добро је за Сократа друга реч за Бога,
све је у Добру и Добро је за све,
и код Платона, Сократовог ученика,
Добро је било високо међу идејама,
а нама хришћанима
свети апостол Павле заповеди:
- Добро чинити да вам не досади

О добру мислити, добро чинити
- значи добар бити,
добар и бољи постајати,
неко од Отаца је рекао
да је људска душа
по рођењу хришћанка,
а то значи да је створена за добро, за боље,
ми смо као људи и као православни хришћани
позвани да живимо, ходимо и деламо у Добру
- у Богу, у Христу
држећи се светог апостола Павла
и његове заповести:
- Добро чинити да вам не досади

Неко упита ових дана:
- Откуда ваши свештеници у Уганди,
а ми им рекосмо ,
следећи светом апостолу Павлу
и његовој заповести:

- Добро чинити да вам не досади
доведе нас до Уганде, земље афричке,
која је слободу и независност
стекла 1962. године
и од тада се бори за живот,
а Црква се у тој земљи бори за Православље
и жели да тај мученички народ
Царству Небеском приведе,
то је првенствена мисија Цркве,
а друго је да Црква помогне и градњу
свега онога што доприноси
бољем животу у Уганди,
а то су првенствено - вода и бунари,
вода ову афричку земљу у рај претвара,
због тога желимо да помогнемо,
због вере и братске љубави,
јер се у мисији Православне Цркве
увек држимо светог апостола Павла
и његове заповести:
- Добро чинити да вам не досади

СМИРЕЊЕМ УЗВИШЕНА

Света Анастасија
Узорешитељница,
од младости Христу посвећена,
дар задоби да страдање ближњих
као своје види,
Света Анастасија
- смирењем узвишена.

Света Анастасија,
Великомученица,
имање своје убогим
и ништина подели,
исповеднике вере укрењујући,
Света Анастасија
- смирењем узвишена.

Света Анастасија
Узорешитељница,
од младости Христу посвећена,
дар задоби да страдање ближњих
као своје види,
Света Анастасија
- смирењем узвишена.

Света Анастасија,
Састрадалица,
свог духовног Оца Хрисогона
и многих богољубивих душа
страдање виде,

и мољаше се да они
крстом својим Христа посведоче,
Света Анастасија
- смирењем узвишена.

Света Анастасија
Узорешитељница,
од младости Христу посвећена,
дар задоби да страдање ближњих
као своје види,
Света Анастасија
- смирењем узвишена.

Света Анастасија,
Великомученица,
и сама за Христа пострада,
крстолико би над огњем распета
и тако душу своју Богу преда,
Света Анастасија
- смирењем узвишена.

Света Анастасија
Узорешитељница,
од младости Христу посвећена,
дар задоби да страдање ближњих
као своје види,
Света Анастасија
- смирењем узвишена.

СВЕТИ ПЕТАР КОРИШКИ*

Свети Петар Коришки,
отац отаца и путовођа
у Христу подвижника,
својим смирењем,
трудољубљем и кротошћу,
сасуд благодати поста,
и достиже меру древних Отаца
- свети Петар Коришки, пустињак
и црноречки спилеот

Од младости христољубив беше,
рођен у селу крај Пећи,
у Коришку пустињу се удаљи
да би са Богом пребивао
и са демонима се борио,
и показа се свети Петар Коришки
по имену своме стена благодати,
и сва искушења победи,
јер је смирење по светим Оцима
- сваке врлине мати

Прочувши се у Кориши,
од сујете љуске бежећи,
свети Петар се
у црноречку клисуру удаљи
и тамо се у једној стени настани

- цркву Божију од ње начинивши,
у којој се небеска светлост
и дању и ноћу виђала
а ангелско појање чуло,
Бога славећи
и слугу Свога Петра,
црноречког спилеота,
укрепљујући
И сабра се око светог Петра,
монаштво богољубивих
и монахољубивих душа,
које он својим
смирењем и кротошћу
- животу небеском руководи,
и процвета пустиња
као крин Господи,
и кад Бог,
слугу Свога Петра
на небеса узе,
за утеху братији
његове свете мошти осташе,
које до данас чудеса чине,
Бога прослављајући
а народ Божији
у вери, нади и љубави
укрепљујући

БЛАЖЕНИ ОСМЕХ

Блажени осмех је дар од Бога,
дар Духа Светога,
блажени осмех небеса отвара,
да видимо Господа са десне стране Оца
нашег Небеског Цара

Блажени осмех је остатак Раја
и предукус Царства Небескога,
Старци су блаженим осмехом и речју
разбојнике покајању приводили
и од њих врлинске људе чинили

Блаженим осмехом
Тројеручица Хиландар чува,

а Красница - Пећку Патријаршију,
преподобни Оци и Матере
блажени осмех задобише
кад се своје воље одрекоше
и блаженим послушањем
Богу и ближњима угодише

Блажени осмех је дар од Бога,
дар Духа Светога,
блажени осмех небеса отвара,
да видимо Господа са десне стране Оца
нашег Небеског Цара

ПРЕСВЕТА БОГОРОДИЦЕ, СПАСИ НАС!

Пресвета Богородица
- духовна Мајка наша,
безбројна чудеса чини
да нас укрепи,
да будемо синови и кћери Божији
по благодати

Пресвета Богородице, спаси нас,
ова молитва да не силази
са наших усана,
молитвом се Рај достиже,
молитвом смо Богу и Светима ближе
Пресвета Богородице, спаси нас,
многобројне иконе Пресвете чудеса чине
показујући да је она ту са нама,
ако нам је молитва на уснама

Пресвета Богородица
- духовна мајка наша,
безбројна чудеса чини
да нас укрепи,
да будемо синови и кћери Божији
по благодати

СВЕТА АГРИПИНА*

Света Агрипина, родом из Рима,
од младости своје
Христу посвећена,
цвет врлине и сасуд добродетељи,
своју веру у Христа
и мучеништвом потврди

Света Агрипина
за време злочестивог Валеријана
би за Господа
на суд изведена и осуђена,
тако да јој штаповима
све кости поломише,
али она у вери постојана би
и све муке за Господа претрпи

Сутрадан је мучитељи,
чудом се чудећи
здраву угледаше,
па је поново на суд изведоше
и би по други пут
на исту казну осуђена,
и тако пострада
света Агрипина мученица
и Бог је на небесима узвиси
и венцем мучеништва овенча,
а света Агрипина оста свим
верујућим
велика утеха и нада,
пример трпљења и страдања

ТИ ДУХОВНА МАЈКО НАША

Ти духовна Мајко наша
и свих верујућих душа,
ти нас водиш ка слободи
којом нас Син твој
и Бог наш ослободи

Ти духовна Мајко наша
прва у Цркви Христовој изабра
да будеш мудра Дјева
Богу посвећена,
и кренуше за тобом
многе богољубиве душе,
које монахујући Богу угодише

Ти духовна Мајко наша речима:
- Ево слушкиње Господње,
нека ми буде по Речи Твојој,
пут послушања нам
као пут спасења показа,

уски пут јеванђелског живота
који нас за Царство Небеско при-
према

Ти духовна Мајко наша
мајчинском љубављу
за нас се молиш
и Покровом својим
са Неба нас штитиш,
помени нас Мајко Света,
пред Престолом Сина Твога
- Христа Бога нашега

Ти духовна Мајко наша
и свих верујућих душа,
ти нас водиш ка слободи
којом нас Син твој
и Бог наш Христос ослободи

СУСРЕТ У ПАНАГУДИ

О сусрету са старцем Пајсијем
имам потребу да пишем
иако сам нешто писао,
ал' ми се чини
као да ништа нисам рекао,
па да покушам сада,
јер је Старац у Христу живео
и Христос у њему,
како Апостол Павле рече,
учећи нас да људски
и хришћански живот
има за циљ Обожење личности,
које је плод вере и Оваплоћења,
Крста и Васкрсења Христовога

Кад студент теологије
сусретне човека
који је достигао врх Лествице
светог Јована Лествичника,
свих тридесетитри степеника је
у духовном животу прошао
и меру раста висине Христове достигао,
који се и на врх Лествице
Блаженстава успео,
јер га сиромаштво духом
на Свету Гору доведе,
па га покајни плач
смирењу и кротости приведе,
миру и миротворству,
и чистоти срца
које га откровењу тајни
и боговиђењу узведе,
а истовремено је старац Пајсије
монашко смирење сачувао,
пошто је све своје дарове
Богу приписивао

Свети старац Пајсије*
би велико светило Свете Горе,
чедо Пресвете Богородице,
ученик старца Тихона,
Руса пустињака,
духовни син
Светог Арсенија Кападокијског,
његово житије је најсличније
житију Пајсија Великог,

Господ му се у младости
као Васкрсење и Живот јави,
да га од искушења
модерне науке избави

Старац Пајсије је
језик птица разумевао,
са Дневним Светим је често разговарао,
богословље добрих мисли,
мисли по Богу је заступао,
својим животом Бога је прославио,
упокојио се у манастиру Суроти,
недалеко од Солуна,
да народ Божији може
на његов гроб да долази,
да од старца Пајсија Светогорца
благослов узима,
и утеху и наду
у духовном животу проналази,
дај Боже да нас се
Свети старац Пајсије сети
и помене у својим светим молитвама
Амин

СВЕТИ АНДРЕЈ КРИТСКИ

Свети Андреј Критски
је рођен у Дамаску
у хришћанској породици,
до 7. године није говорио,
али је једном
после светог Причешћа проговорио
добивши дар речи, беседништва
и црквене химнографије

Будући богољубив
Андреј у 14-ој години оде у Јерусалим
да се поклони светим местима
где је доживео дубоки
унутрашњи преображај,
тако да је одлучио
напустити свет и одлази
у манастир Светог Саве Освећеног,
где се живело по типичу древних Отаца

Свети Андреј је својом појавом
просто пленио,
где год би дошао
доносио је мир и утеху,
а свако ко би га у лице погледао
задобијао је духовну радост,
због свог врлинског живљења и учености
Патријарх Јерусалимски Теодор
га узне код себе у Патријаршију,
где је му је био од велике помоћи

У то време се појавила
јерес монотелитска,
која је учила да после
да у Христу постоји
само једна воља (божанска)
што православни Оци нису прихватили,
већ су чували старо Предање
да у Христу постоје две природе
- божанска и човечанска
и сходно томе две воље
и две енергије,
пошто се монотелитска јерес
проширила на Исток,
би сазван 6. Васељенски сабор
681. године у Цариграду,
на коме монотелитска јерес

би осуђена,
а православно учење
о две воље у Христу потврђено,
свети Андреј Критски
који је по благослову Јерусалимског Патријарха
узео учешће на Сабору
и дао свој велики допринос
осуди монотелитске јереси
и одбрани православног учења

После светог Сабора
свети Андреј се враћа у Јерусалим
и убрзо бива изабран
за Архиепископа Критског
где се показао као пастир добри
и апостол критског народа,
већ у то време је свети Андреј
пројавио своје дарове
богословља и химнографије
и сачинио многа дела,
од којих су најпознатија
Покајни Канон
и Велики Канон Богородице,
послуживши ревносно и предано
Цркви Критској,
свети Андреј се упокојио
на дан који му је
од Бога био откривен,
и до данас је остао велики
међу пастирима Критске Цркве
и Васељенском Православљу

СВЕТИ САВА ГОРЊОКАРЛОВАЧКИ СВЕШТЕНОМУЧЕНИК

Свети Сава Горњокарловачки
свештеномученик,
као пастир добри
не остави свога словеснога стада
у време прогона и страдања
у току Другог светског рата,
када Хрватска - НДХ
постаде тамница и гробница
православних Срба,
којима кривица највећа би
- то што су православни Срби

Свети Сава Горњокарловачки
свештеномученик,
родом из Мола, Српске Војводине,
у Новом Саду и Сремским Карловцима
школе заврши и Право у Београду,
а потом се прихвати ига Христовог,
свештеничког служења,
у та распета и страдална времена
и показа се као добри пастир
и верни слуга
Христа Распетог и Васкрслог

И када изабран би
да буде владика Горњокарловачки,
он настави крст апостолски да носи,
ведрога духа он је народ свој соколио
и у вери јачао,
јер је знао да су страдања ту
- пред вратима, па тако и би,
једнога јутра злога дана
дођоше у епископију у Плашки
црнокошуљаши усташе и фашисти
и заробише владикау Саву
и тројицу његових свештеника
и поведоше их на пут
голготе и страдања

Да је свети Сава Горњокарловачки
свештеномученик,
православни епископ страдао
- то се зна,

али има неколико верзија где и како,
историчари највише говоре
да је он пострадао на Велебиту
оставши веран Богу и свом народу,
други говоре да је завршио у Јадовну,
а трећи у Јасеновцу,
а ја убоги, док сам тамо служио
чух да су га злотвори, пре самог убиства,
до главе у земљу закопали,
а онда преко њега коњском
назубљеном дрљачом прелазили,
и тако је скончао
овај велики јунак православне вере
- свети Сава Горњокарловачки
свештеномученик,
било како да је било
свети Сава Трлајић је пострадао
са својим народом
за Крст Часни и веру православну
и тако се придружио хору
српских новомученика,
великом броју епископа, свештеника,
монаха и монахиња
и православног српског народа,
на земљи пострадаше
а на Небесима од Бога
награђени венцем мучеништва бише,
да нас њихове свете молитве прате

КРСТ ТЕМЕЉ КОСМОСА

Тајна крста је у Тајни Христа,
Тајни Свете Тројице,
крст је у темељу човека,
где год кренули - крст,
па бирај,
широким или уским
- крстоваскрслим путем

Крст је саможртвена љубав,
сва наука Христова је
у Крсту и Васкрсењу
- слобода и бесмртност
у Преображењу на Тавору
када се Господ пројављује
као Савршени Бог

Који влада живима и мртвима,
крст је у Вазнесењу на Небеса,
крстом су врата наше
Небеске Отаџбине отворена

Ко крстом ходи
за Христом ходи,
крст је када устајемо,
прекрстимо се и васкрснемо,
крст је и када на починак идемо,
прекрстимо се и у гроб силазимо
да би зором опет васкрсли,
крст је у Павловој Химни Љубави
а то је Христос Господ,
разуми Србине, разуми!

БАЋУШКА ЈОВАН КРОНШТАТСКИ

Баћушка Јован Кронштатски
веру у Христа народу врати,
јер је у Христу живео
и народ је Речју Божијом
- Царству Небеском приводио

Баћушка Јован Кронштатски,
духовни Отац сверуски,
када је Литургију служио
духовно се на Небеса узносио
и Васкрслим Христом
народ Божији
је причешћивао

Баћушка Јован Кронштатски
пастир добри,
по Русији ходећи
библијска чудеса
је чинио,
да би народ Божији
у вери утврдио

Баћушка Јован Кронштатски
веру у Христа народу врати,
јер је у Христу живео
и народ је Речју Божијом
- Царству Небеском приводио

НЕКТАРИЈЕ СВЕТИ

Украс Отаца,
светило и учитељ Православља,
трпљењем својим
венац Исповедника доби,
Нектарије свети
Господу се уподоби

Будући од младости
дете Небеса,
Анастасије Христу
писмо написа,
да убоге и ниште
никад не заборави
Нектарије свети
Господу се уподоби

Христу следујући
у древном Египту
монах и владика поста,
Јеванђеље проповедајући,
чудеса и знамења чинећи,
од завидљиваца оклеветан
и прогнан би,
Нектарије свети
Господу се уподоби

Подобно древним Оцима
којих свет не беше достојан,
свети Нектарије немаше где
главу склонити,
проповедник, учитељ,
богослов Крста и Васкрсења,

јерарх христолики,
Нектарије свети
Господу се уподоби

Странствујући Христа следећи,
свети Нектарије на Егини
монашку обитељ основа,
да свим богољубивим душама
буде утеха и извор
вере, наде и љубави,
Нектарије свети
Господу се уподоби

Крстом живећи,
васкрсење достижући,
Нектарије свети
божанствену химну
Пресветој Богородици испева
- Радуј се, Невесто Неневесна!
јер га она и свету обитељ на Егини
од свих напада
злу служећих избави,
Нектарије свети
Господу се уподоби

Украс Отаца,
светило и учитељ Православља,
трпљењем својим
венац Исповедника доби,
Нектарије свети
Господу се уподоби

СВЕТИ СПИРИДОН ТРИМИТУНСКИ

На Кипру рођен,
сад светим моштима
на Крфу обитава,
верујућих утеха и нада,
Спиридон свети
- смирењем узвишени

Спиридон свети
од младости своје пастир би,
сасуд смирења и скромности
и Бог га за пастира
Цркве Своје постави,
Спиридон свети
- смирењем узвишени

На Првом Сабору са светим Оцима
против аријанске јереси се борио,
да би веру Цркве Христове одбранио,
Спиридон свети
- смирењем узвишени

Када се цар Константин разболи
и сви се упиташе ко би могао
благочестивог цара да исцели,
посла Бог смиреног слугу Свога
који цара додиром руке здравим учини,
Спиридон свети
- смирењем узвишени

Када је у цркву долазио,
врата му већ беху отворена
а кандила упаљена,
за певницом се
и ангелско појање чуло,
земљу је у злато претварао
да би сиромашнима помогао,
Спиридон свети
- смирењем узвишени

НИКОЛАЈ МИРЛИКИЈСКИ

Николај, Николај,
у имену своме
победу носи Христа Господа,
Који нам Крстом и васкрсењем
- Живот Вечни дарова

Николај, Николај,
животом својим и учењем,
љубављу и подвигом,
бденијем и молитвом,
чудеса је благодаћу чинио,
да би народ Божији
у Православљу утврдио

Николај, Николај,
у имену своме
победу носи Христа Господа,

Који нам Крстом и васкрсењем
- Живот Вечни дарова

Николај, Николај,
милости учитељ,
убогих и ништих утешитељ,
на мору да помогне,
у свакој невољи да притекне,
помени и нас Свети оче Николаје,
да ревношћу твојом ревнујемо
и Живот Вечни задобијемо

Николај, Николај,
у имену своме
победу носи Христа Господа,
Који нам Крстом и васкрсењем
- Живот Вечни дарова

КНЕЗ РУСКИ ВЛАДИМИР

Кнеза руског Владимира
Бог изабра,
да уклони лажног
бога Перуна од Руса
и приведе их
Истинитом Богу
- Христу Господу

И тражећи веру
за своју велику Русију,
кнез Владимир посла
изасланике у Цариград,
где они у светој Литургији
открише рајску лепоту
и Живот Вечни

И рече Владимир Велики свети:
- Православље је вера наша
јер је оно широко као руска душа
а узвишено до Небеса,
одакле чекамо
Христа - Небеског Цара

И крстивши руски народ
у реци Дњепру,
Владимир Велики свету Русију утемељи,
која Господа Бога
- Свету Тројицу слави,
а Бог свету Русију
моћном и силном учини

МОЛИТВЕНО ТИХОВАЊЕ

Господе Исусе Христе
помилуј ме,
сва наша вера, нада и љубав,
догматика и етика,
покајање и аскетизам,
свлачење старога Адама
и облачење у Христа,
све је то у молитвеном тиховању
јер тихујући у Христу живимо
и благодатне Дарове
Духа Светога задобијамо
Покајање је молитвено тиховање,
оно је темељ сваке друге врлине
и духовног узрастања у Христу,
када свети апостол Павле каже:
Не живим више ја, него Христос у мени,
он тиме и све хришћане позива
да молитвено тихујући
задобију Самога Христа
и да Њиме живе, постоје и јесу,
и тако постану Црква Бога Живога,
Дом Бога Оца, Тело Христово
и Храм Духа Светога

Тиховање је предукус рајске сладости,
велики учитељ умне молитве
свети старац Јефрем Катунакијски

је говорио:
- Мали, говори молитву,
па ћеш осетили њене плодове,
прво мир, па онда радост,
па потом сладост од призивања
Имена Божијег,
а савршени достижу
највиши степен умне молитве,
спуштањем ума у срце
где се молитвеном тиховатељу
откривају тајне Царства Небескога
које је унутра у нама

СВЕТОТРОЈИЧНА МОЛИТВА

Господе Свети,
Оче, Сине
и Свети Душе,
помози,
исцели,
обрадуј,
утеши,
укрепи,
у вери утврди,
у нади оснажи,
у љубави усаврши,
да не ликују
непријатељи наши
над нама говорећи:
- Где је Бог њихов
да их подигне,
да не говоре само
како је било тамо и тамо,
ми хоћемо сада да видимо,
да знамо,
а ми убоги ништа не кажемо,
него вапијемо
да се Господ смилује онима
који су достојни тога,
као слепоме у Силоаму,
као одузетоме у Капернауму,

као жени крвоточивој
која Га се с вером дотаче,
ми по вери знамо
да нам је крст
на спасење,
на трпљење,
на смирење,
на опраштај и покајање,
на јачање у вери, нади и љубави,
на уподобљење Господу,
Који на Голготи распет би
и Крст претрпи,
да би смрт победио
и Живот свету даровао,
то је Господ у Кога ми верујемо
- Распети и Васкрсли
и Он апостолу Павлу рече:
- Доста ти је моја благодат,
јер се Сила Божија
у немоћи пројављује,
а Богу нашем у Тројици Слављеноме,
Оцу и Сину и Светоме Духу,
нека је Слава
у векове векова
Амин

ШТА ЈЕ МОНАШТВО?

Често се и сами питамо
шта је монаштво
и до одговора лако не долазимо,
значи, не журити да не би погрешно,
рећи нешто а да није,
огреших се о монаштво
- нешто најузвишеније,
ангелско, Небеско

О монаштву некад и сад,
некад авва Антоније
10.000 монаха, ученика сабра у Египту,
све један авва већи од другога,
јер су многи од њих
вером у Господа чудеса чинили,
а Старцау су послушни били,
а са братијом у љубави живели
и себе најмањим од свих сматрали,
због тога се за једног старца говорило
да је читау долину својим смирењем
о мали прст окачио,
зато што је смиренији
од најсмиренијих био

Монаштво је подвиг подвига,
да се још у овом животу
уподобимо животу ангела,
зато се поједини велики Оци аскети
на иконама са крилима сликају,
као свети Јован Крститељ,
што значи да су они достигли
ангелски живот у телу,
колико је то људској природи могуће,
а Пресветој Богородици на Светој Гори
сам свети Архангел Гаврило
Небеску песму испева:
- Часнија од херувима
и неупоредиво славнија од Серафима,
јер она непорочно
Бога - Слова Христа роди,
да нас смрти, да нас трулежи
и пролазности ослободи

Неко од наше братије ми је говорио:
- Монаси су као неправилни глаголи
у грчком језику,
аве је исто, али другачије
и свака промена је неочекивана
и себи својствена,
заиста је тако и у монаштву,

монах или онај
који живи у послушању
често напредује духовно,
а да тога и није свестан,
дешава се као неки
квантни скок у физици,
јер се послушник
својим монашким подвизима,
посебно смирењем и послушањем,
уподобљава великим Оцима
па и Самом Господу
- Подвигоположнику
Који је био послушан Оцу
до смрти на Крсту

Монаштво је као излазак
из Содоме и Гоморе
и више се не треба обазирати
према свету,
да не бисмо погинули као Лотова жена,
монаштво је у томе
да желимо да будемо
синови и кћери Божији по благодати,
деца Божија, Божији људи,
исте идеале има пред собом
и сваки хришћанин,
јер је свето Јеванђеље позив свима
да се уподобе Богу,
не једнима или само изузетнима ,
јер је наука Христова - наука Цркве,
је једнако упућена свима:
- Па ко има очи, нека види
и ко има уши нека чује

Монаштво се из Египта,
Синаја, Свете Земље и Свете Горе
проширило по читавом свету,
Пресвета Богородица је
игуманија свих манастира на Светој Гори,
а Света Гора ево, и у наше време
даје дивне духовне плодове
- даје светитеље:
светог старца Порфирија,
светог старца Пајсија и многе друге,
ето монаштва, ето утехе,
и завршио бих своју скромну реч о монаштву
речима светог старца Пајсија:
- Добрих људи има у свим философијама
и свим учењима и религијама,
али светитеље даје само Православље

КОМЕ ДА ИДЕМО?

Када Господ беседу
о Својој Цркви
и светом Причешћу говораше,
многи од ученика Га напустише
јер не могаше разумети беседу ову,
а Он говораше о Тајној Вечери,
када и установи Цркву,
и Господ упита и свете Апостоле:
- Хоћете ли и ви отићи?
а они углас одговорише:
- Коме да идемо,
Ти имаш Речи Живота Вечног

Када Господ беседу
о Светом Крштењу
огњем и Духом говораше,
многи ту беседу не разумеше,
а Он говораше

о Цркви Својој новозаветној,
и Господ упита и свете Апостоле:
- Хоћете ли и ви отићи?
а они углас одговорише:
- Коме да идемо,
Ти имаш Речи Живота Вечног

Када Господ беседу
о Крсту и Васкрсењу говораше,
Јудејима би саблазан
а Јелинима безумље,
а Он говораше о победи над смрћу
и Царству Небескоме,
и Господ упита и свете Апостоле:
- Хоћете ли и ви отићи?
а они углас одговорише:
- Коме да идемо,
Ти имаш Речи Живота Вечног

СВЕТА МУЧЕНИЦА СЕРАФИМА

Света мученица Серафима,
узвишена, чиста,
своју добротворку Савину
приведе Христу
и радоваше се заједно у Господу

Како нечастиви
чистоту и светост не подноси,
посла римске гонитеље Цркве
који свету Серафиму оптужише
да је хришћанка,
и би она на суд
пред игемона изведена
На суду света Серафима
као сунце засја
благодаћу обасјана,
непоколебива вером у Христа
идоле наружи, мучитеље изобличи
и пострада мачем посечена
- мученица Серафима
у Христу мудра дјева

ЋУТОЛОГИЈА

Живимо у временима ћутологије,
ћути бре, да те неко не чује,
а шта ако чује?
неће рећи,
може чути неко трећи
који ћутологе прати, откуцава
и права ћутолозима нарушава

Стари принцип ћутологије
- ћути и уживај, не вреди више,
ћути да, али уживај не,
то је за доћутологе,
ћути јер сви ћуте,
ћути, можда ће те неко чути,
а ко ће ме чути?
сада завет ћутања влада,
ко ћути онај не страда,
за ћутологију се не одговара,
ћутећи можеш и пред цара,
ако те нешто пита - ћути

Ћутологија подозрењу води,
овај мали ћути, да нешто не мути?
ма не, само се држи златне средине,
увек је важило
- у ћутању је злато,
ко је ћутао, није страдао,
али ћутањем се може све заборавити,
говорити, мислити, па и бити,
ћутологија може чудо направити,
човека у сенку претворити,
створити чудо Мунков Крик,
од града - државе и слободе
ужас - ништа народе

А неко рече,
тек ће ћутологије бити,
сад велики нећутолози знају
како Цезар, Инквизитор и Наполеон
из ћутологије црпеше снагу,
и зато своју велику државу
- Ћутологију праве,
ко ту живео буде - ћутаће,
јер ће као играчка у позоришту бити,
којом ће се из даљине
дигитално управљати

ДА СВИ ЈЕДНО БУДУ

Тумачећи Реч Божију,
Реч Јеванђеља Христовог,
Свети Оци бише Духом Светим надахнути,
а Он им божанске Тајне откри,
које су у Светом Писму
са седам печата запечаћене,
и оне, где чуда,
безазленима откривене бише,
а не писмозналцима и фарисејима
који очи имаше, а не видеше,
и уши имаше, а не чуше
- Христа Распетог и Васкрслог

Ал' Црква Божија
коју Бог Дух Свети утврди,
ученике Христове Огњеним језицима
Апостолима учини,
и благодаћу руковођени
по свему свету Христа проповедаше
и Цркве на крајугаоном Камену
Христу основаше,
којима ни врата ада неће одолети,
и света Црква од Апостола
и Светих Отаца руковођена
и Светим саборима, догматима
и канонима утврђена,
до нашег доба дође неизмењена
- Једна Света Саборна и Апостолска
Црква Православна,
чиста Невеста Жениха Христа
коју установи Бог, а не човек

У Православној Цркви,
Свети Оци су тумачи
светог Јеванђеља Христовог,
који Духом Светим надахњивани,
откриваше Тајне Цркве
на спасење свих верујућих,
јер у њима, Светим Оцима,
дејствова исти Дух Свети
Којим Црква Јеванђеље написа,
тако се православно учење
од јереси сачува
и на седам Васељенских сабора
потврди,
Исуса Христа неизмењено,
као Сина Божијег и Спаситеља

исповеда,
чувајући се искушења
и са десна и са лева

Када наста тумачење Јеванђеља,
не по Светим Оцима,
него по човеку и научним методама,
у историји Цркве, највише на Западу, никоше
многа лажна учења - јереси,
које Свети сабори и Свети Оци
од Цркве одбацише
јер су плод зломислија,
због тога света Православна Црква
јеретике одлучи,
да не би православне хришћане
својим неправославним учењем смућивали,
јер познато је да су поједини јеретици
погрешно учили о Богу, о Христу
и Пресветој Богородици,
и иконоборци погрешно
учише о светим иконама
- украсу Православља

Модерне јереси
погрешно уче о Цркви,
јер говоре да Црква није Једна
него многе,
док Никејско-цариградски
Символ Вере јасно каже:
Верујем у Једну Свету Саборну
и Апостолску Цркву,
савремени Екуменизам
заговара Јединство Цркве,
укључујући у то јединство
многе цркве које не воде порекло
од Христа и светих Апостола,
када томе додамо
једно од најчешће цитираних места
из архијерејске молитве Христове
- Да сви једно буду,
те речи се јасно односе
на верујуће и Цркву,
а екуменисти то место
погрешно тумаче
због неправилног учења о Цркви,
зато они у своју Екуменистичку цркву желе
укључити све,

крштене - некрштене,
верујуће - неверујуће
хришћане - нехришћане,
и тако нови Пантеон граде,
изједначавајући Христа са Велијаром,
зато су Свети Оци нашег доба
видели Екуменизам као
- свезло, као свејерес,
који има за циљ
да све хришћанске јереси
и лажна учења
у једну Екуменистичку цркву
обједини,
а она се у светом Откровењу
назива Синагога сатане
и онога који ће се сам издавати
за Христа – антихриста

ГОСПОДЕ, ТИ СИ МИР НАШ

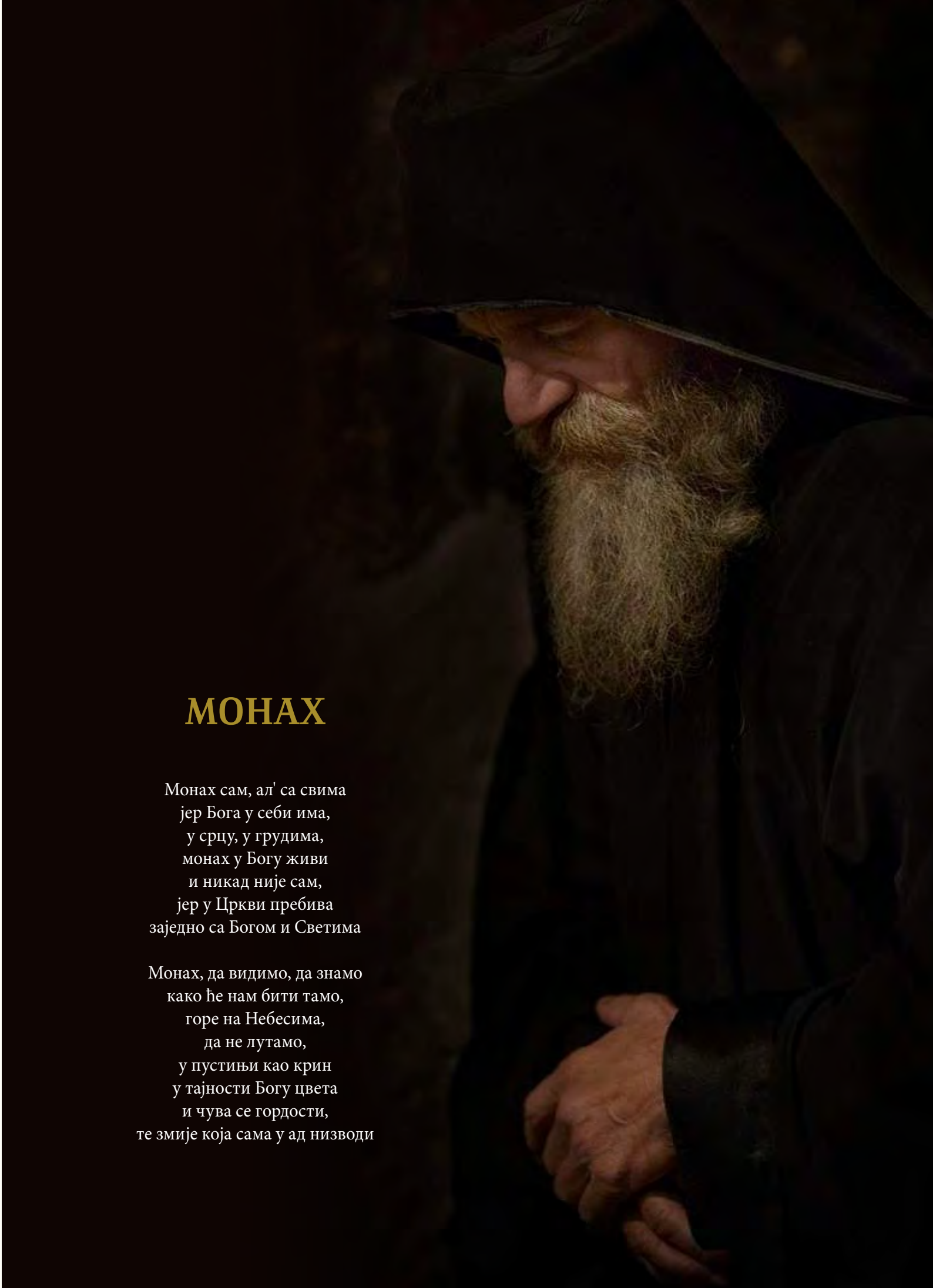
Господе, Ти си Мир наш,
Ти нас никад не остављаш,
јер нас као Милостиви Отац подижеш
и на старање Цркви Својој предајеш,
Оцима и Матерама нашим,
да са њима заједно
- Други долазак Твој чекамо

Господе, Ти си Мир наш,
Ти у овај свет дође
на Славу Божију
и ради мира на земљи,
јер тако Божићну химну
певаше ангели и људи,
а певају је и данас,
јер Ти вером
у срцима нашим обитаваш

У Старом Завету
велики пророци говорише:
- Мир, мир, а одасвуд рат,
такав мир - немир
бива код оних људи
који се од Бога удаље,
и љубав према Богу
и ближњем изгубе,
а они који нас не воле данас рекоше:
- Сад окренимо Србе на Србе
да се сами истребе

Свети оче Саво
и сви Срби Светитељи,
ви носиоци Мира Христовога,
Мира који није на речима,
већ у срцима,
ви сте браћу у нашем народу мирили
и путем Мира Христовог га водили,
помените нас и сада из Небеске Србије,
да се Срби покајањем браћом препознају,
Богу и Цркви врате
и један другоме кажу:
- Опрости брате, опрости брате!

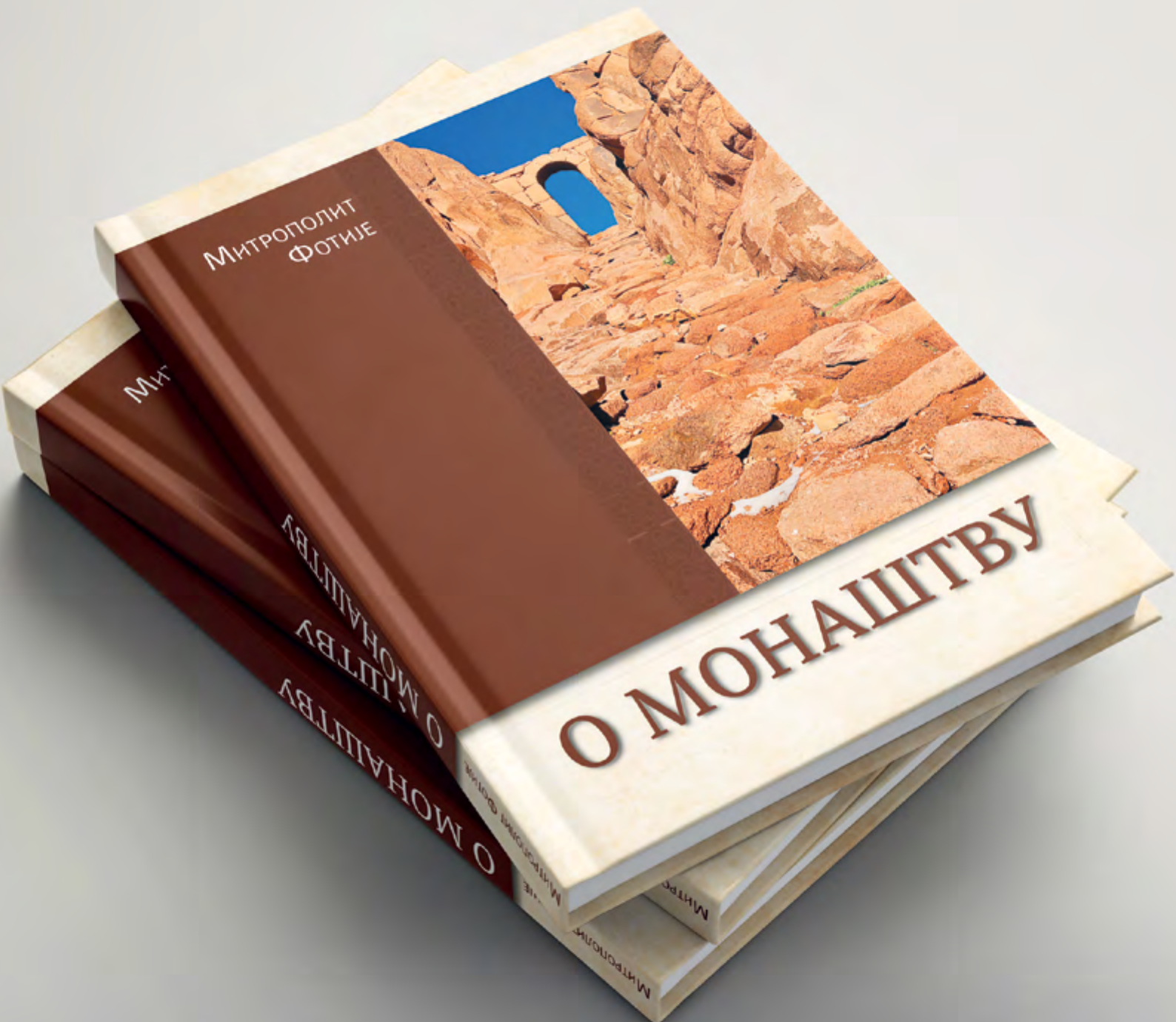

МОНАХ

Монах сам, ал' са свима
јер Бога у себи има,
у срцу, у грудима,
монах у Богу живи
и никад није сам,
јер у Цркви пребива
заједно са Богом и Светима

Монах, да видимо, да знамо
како ће нам бити тамо,
горе на небесима,
да не лутамо,
у пустињи као крин
у тајности Богу цвета
и чува се гордости,
те змије која сама у ад низводи

НОВО ИЗДАЊЕ
ИЗДАВАЧКЕ КУЋЕ СИНАЈ!!!

ЖИВОТВОРНИ
ИСТОЧНИК

www.eparhijazt.com

ЕПАРХИЈА
ЗВОРНИЧКО-ТУЗЛАНСКА

   YouTube